

Zašto je ovaj svet carstvo neznanja

Veći univerzum je tako ogroman da nijedno božansko biće, nebeski vladar, ili gospodar gore, ne zna šta leži izvan. A broj života je jednostavno bezbrojan. Svi životi u većem univerzumu na sveobuhvatan način vide svet u kom borave, sa stanovišta ravni na kojoj materijalno postoje. Način kako svi ti životi vide svet, ne razlikuje se od onog kako ga vide božanska bića, samo bez uvida, mudrosti i moći koju imaju božanska bića. Ovo znači da su bića širom većeg univerzuma drugačija od ljudskih bića, koja ne mogu videti svet u kome žive onako kakav je zaista; ne mogu videti životne oblike prisutne u sredini koja ih okružuje; i ne mogu videti fizičke stvari u ovoj sredini onako kakve su zaista. Kao rezultat toga, ono kako ljudska bića razmišljaju, kao i način kako razumeju svet, prilično je poseban i ograničen. Ovaj svet je stoga mesto „neznanja“ (osim u slučajevima natprirodnih bića koja su originalno ovde u Tri domena, i izvesnih duhovnih fenomena)

Kako se onda ovo objašnjava? Evo razloga. Veći univerzum i mnoštvo sistema unutar njega su dostigli poslednju fazu kosmičkog ciklusa Formiranja, Stagnacije, Degeneracije i Destrukcije. I kako je sve krenulo ka zatrašujućoj perspektivi konačnog uništenja i zaborava, Tvorac je odlučio da učini napor da spasi sve živote.

Razlog zašto su veći univerzum i brojni univerzumi unutar njega dospeli do faze Destrukcije je to što su oni, kao i nebrojeni životi unutar njih – uključujući mnoge gospodare, vladare i božanska bića u svakom od univerzuma – postali, tokom veoma dugog protoka kosmičkog ciklusa Formiranja, Stagnacije, Degeneracije i Destrukcije, inferiorni u odnosu na to kakvi su bili u ranim danima faze Formiranja. Ili drugačije rečeno, posle svih tih eona, oni više nisu zadovoljavali standarde za svoje ravni. Ovo je bila neizbežna putanja toka postojanja.

I tako je, u svrhu spašavanja života, Tvorac stvorio svet izvan većeg univerzuma. Koristio bi se za spas bezbrojnih života većeg univerzuma i nazvan je „Tri domena“. Unutar Tri domena postoje tri ravni postojanja. Bića na najnižoj od te tri su nemoćna i bez višeg uvida ili mudrosti, ona postoje u sredini koja je najviše zahtevna i kroz koju je teško videti. A to je ljudski svet. Ljudi i bića na drugoj ravni nadmašuju samo ljudsku vrstu po uvidima i mudrosti, pa mogu videti samo to kakve su stvari u ljudskom domenu, i tamo gde su ona sama. Ljudi ih nazivaju „nebeskim bićima“ ili „polu-bogovima“. Bića koja su još jedan nivo iznad mogu da vide kako stoje stvari ispod njih, kao i tamo gde se ona sama nalaze, jer su njihove moći uvida i mudrost najveći u Tri domena. Ljudi ovde na ovom svetu ih generalno nazivaju „božanstvima“ ili „nebeskim bićima“. Ipak, nijedno od bića u Tri domena nema moć da sagleda univerzum kakav je zaista, niti da vidi carstva i rajeve gde božanska bića borave dalje, iznad.

Ljudska vrsta tako živi u stanju neznanja, ima najmanje uvida i mudrosti, i nesposobna je da sagleda suštinu stvari. Tako je napravio Tvorac, i učinjeno je da bi se bićima omogućilo da se iskupe uoči konačnog uništenja. Daje im priliku da izbegnu takvu sudbinu, samo ako se čvrsto mogu držati svoje urođene dobrote, čak i u ovom obmanjujućem, iskušavajućem svetu. Zaista je veoma teško: jedini način da se uspe je da životi izdrže patnje i odrade svoju karmu u vremenu kad su životi predviđeni za eliminaciju, tokom ove krajnje faze ciklusa Formiranja, Stagnacije, Degeneracije, Destrukcije – i sačuvaju urođenu dobrotu. Tek tada će se smatrati „dostojnim budućnosti“. Kad je stigla finalna faza kosmosa, Tvorac je dao svoje odobrenje mnoštvu božanskih bića, vladara i gospodara u većem univerzumu – i još masivnijim božanskim i prosvetljenim bićima koja nadziru svaki od različitih domena većeg univerzuma - da se spuste na svet i reinkarniraju se u ljudskom obličju. Ovde bi, međutim, sva njihova viša mudrost, moći uvida i božanske sposobnosti bile zaključane. I na ovom najtežem mestu, bez njihovih moći ili mudrosti, potpuno zatvoreni u ljudskom telu, morali bi da prođu kroz teškoće i odrade svoju karmu oslanjajući se na pozitivne, čestite misli i odražavajući živom dobrotu unutar sebe. Tek tada bi ih priznale i legije božanstava gore, kao i Tvorac, i zaslužili bi mesto u budućnosti. Oni koji su uspeali da postepeno odrade svoju karmu tokom svojih mnogih reinkarnacija na ovom svetu, i koji su usput porasli u vrlini i dobroti, sigurno da će biti izabrani za spasenje. Kad se spasavanje bude odvijalo na koncu poslednjih dana, njih će Tvorac sigurno predati novom univerzumu. To znači da je stanje neznanja i neprosvetljenosti, u kom čovečanstvo živi, deo jedinstvenog sveta i načina postojanja koji je načinio Tvorac u svrhu iskupljenja. Zato bi se svaki pokušaj čoveka da zamoli drugo biće da razbije stanje neznanja pokazao uzaludnim. Nijedno biće na ovom svetu ili izvan ne bi se usudilo da potkopa ovu sredinu, koja je stvorena radi spasenja.

Na ovom svetu uvek ima onih koji duhovna uverenja smatraju neosnovanim. Tako neki kažu da veruju samo u ono što mogu da vide, a ne veruju drugačije. U ishodu, neki ljudi čine loše stvari ne mareći za posledice. Ako se božansko biće, koliko god bio visok njegov rang, inkarnira kao čovek – jer imati ljudsko telo znači da je neko čovek – ono će preuzeti ljudsko stanje neznanja zajedno sa ljudskim telom. I tako neki, u ovom stanju, ovde stvaraju karmu. Razlog zbog kojeg je Tvorac stvorio Tri domena je da bića umanje svoju grešnu karmu doživljavajući nevolje, a suštinska svrha bila je unapređenje njihovog moralnog nivoa. Samo biće oslobođeno greha ili karme može biti odvedeno kući, na Nebo. A principi većeg univerzuma nalažu da se karma mora otplatiti. Ljudska bića žive u stanju neznanja, pa su sklona stvaranju grešne karme u ovom ljudskom domenu. I naravno, za to se mora platiti. Ako se ne plati u jednom životu, moraće u narednom. U stvari, mnogi ljudi imaju ogromnu količinu grešne karme. I tako je Tvorac podneo neke od njihovih muka za njih, da bi oni mogli dobiti spasenje. Ovo je najviši oblik samilosti, i najveći oblik ljubavi prema tim životima. Činjenica je da će život osobe istinski biti ugašen ako mu se karma nagomila do određene tačke. Dakle, prava svrha vašeg dolaska na ovu Zemlju je da odradite svu svoju karmu, i tako dobijete mogućnost da se vratite na Nebo. Kad se svako pojedino biće inkarniralo na ovom svetu, ono se zavetovalo Tvorcu. Ali naravno da je teško otplatiti karmu. Karma tera ljude da

se nadmeću i bore jedni protiv drugih, i prouzrokuje rat, zarazu, težak rad, glad, siromaštvo – i time bol i patnju. Neki imaju više karme, neki manje. I zato na ovom svetu ima i bogatih i siromašnih. Ako neko može da ostane dobar i srdačan čak i u ovakvom stanju neznanja, on će stvarati manje karme! I život će biti lakši!

Sve ovo treba da znači da je ljudsko stanje neznanja stvoreno na ovaj način radi njihovog spasenja i spašavanja većeg univerzuma i ogromnog broja univerzuma. Pošto u pozadini ovog stanja postoje neverovatno značajni razlozi, čari opsene se apsolutno ne mogu razvejati da bi se ugodilo ljudskim željama. Neki se možda pitaju zašto mnoga natprirodna bića na ovoj Zemlji ne učine ono što ljudi žele i podignu veo. Činjenica je da se ne bi usudila! Jer ovako je Tvorac napravio u cilju spašavanja većeg univerzuma i mnoštva bića. To je da bi se omogućilo iskupljenje tih života!

Učitelj Li Hongdži

30. septembar, 2024

(prevod tim žuti)

prevod na srpski, 02.10.2024